

ELMÉLKEDÉSEK

REMÉNYIK SÁNDOR

A TE AKARATOD

Teljesüljön a Te akaratod:
a Miatyánkból ezt tudom már csak.
Bimbóban nem marad meg a virág,
és visszafele nem foly a patak.

Teljesüljön a Te akaratod:
be fölösleges minden más beszéd...
Az én kezem, e vézna, gyöngye kéz
hogyan tartaná fel az Isten kezét?

Minden léleknek csak egy útja van
és csak ezen az egy úton mehet.
És nem lépheti által önmagát
és öntörvénye ellen nem tehet.

Bizonynal minden úgy van jól, ahogy van.
És ez az eszme megnyugvást is ad:
ki sorsával vív, alája kerül
és győz, ki néki megadja magát.

ADY ENDRE

A VIDÁM ISTEN

Összetévesztik a Halállal,
Holott Ő a Halálnak is ura
S akkor vagytok a közelében,
Ha kötekedtek a Halállal.

Ha így szóltok: éljen az Élet,
Derít rátok a Halál ura,
Derít rátok s örül az Isten,
Ha így szóltok: éljen az Élet.

ADY ENDRE

AZ ISTEN BALJÁN

Az Isten van valamiként:
Minden Gondolatnak alján.
Mindig neki harangozunk
S óh, jaj, én ott ülök a balján.

Az Isten könyörületes,
Sokáig látatlan és néma,
Csak a szivünkbe ver bele
Mázsás harangnyelvekkel néha.

Az Isten nem jön ám felénk,
Hogy bajainkban segítsen:
Az Isten: az Én és a kín,
A terv s a csók, minden az Isten.

Az Isten hatalmas nagy úr,
Sötétség és világosság,
Rettenetes, zsarnok lakó:
Lelkünkbe ezredévek hozták.

Az Isten az egyszerűség,
Unja a túlságos jókat,
Unja a nyugtalanokat
S a sokszerű, nagy álmodókat.

Az Isten engem nem szeret,
Mert én sokáig kerestem,
Még meg se leltem s akkor is
Kötődtem vele s versenyeztem.

Az Isten van valamiként:
Minden Gondolatnak alján.
Mindig neki harangozunk
S óh, jaj, én ott ülök a balján.

DSIDA JENŐ

KRISZTUS

Krisztusom,
én leveszem képedet falamról. Torz
hamisításnak érzem vonalait, színeit, sohasé
tudlak ilyennek elképzelni, amilyen itt vagy.
Ilyen ragyogó kékszeműnek, ilyen jóllakottan
derűsnek, ilyen kitelt arcúnak, ilyen
enyhe pirosnak, mint a tejbeesett rózsa.
Én sok éjszaka láttalak már, hallgattalak is
számtalanszor, én tudom, hogy te egyszerű
voltál, szürke, fáradt és hozzánk hasonló.
Álmatlanul csavarogtad a számkivetettek
útját, a nyomor, az éhség siralomvölgyeit
s gyötrő aggodalmaid horizontján már az eget
nyaldosták pusztuló Jeruzsálemed lángjai.
Hangod fájó hullámokat kavart, mikor
a sok beszéd után rekedten újra
szólani kezdte. Megtépett és színehagyott
ruhádön vastagon ült a nagy út pora,
sovány, széltől-naptól cserzett arcodon
bronzvörösre gyúlt a sárgaság s két
parázsló szemedből sisteregve hullottak
borzas szakálladra az Isten könnyei –

ADY ENDRE

LÁTTAM REJTETT TÖRVÉNYED

Rejtett törvényed, Uram, akkor láttam,
Mikor megint vígan szedtem a lábam
S megint nevetett a szemem
S az Élet teljes kórusa
Megint csak énbennem dalolt
S úgy buktam föl, mint buta holt,
Mégfagyottan a teljességes nyárban
S fölöttem minden kórusok kórusa:
A Tied, a kegyetlen, zúgva zengett.

Kis Földeden, Uram, úgy dermedett meg
A Nyár s kivált az én nyaram,
Miként Könyvedben írva van,
Szíve Te sok nazareus szentednek.
Engem rohanó gőz-szekér
Vitt halottan holt reményhez Keletnek:
Mégfagytam s lángolt a világ,
Mégfagyott az én új ajándék-nyaram
S egy vad zápor a gőzösünkre paskolt.

Szép volt, Uram, szörnyű és tán igaz volt,
Dörögtek a fellegeid
S mennyköved százszor is üzent
Útszéli, tűnő fáknak a magasból.
Egy-egy köved nagyon talált
És sohasem válogatott,
Melyik fa pusztul, melyik marad épnek.

Láttam, Uram, akkor rejtett törvényed:
Hogy mit csinálsz: azt Te tudod.

DSIDA JENŐ

NAGYCSÜTÖRTÖK

Nem volt csatlakozás. Hat óra késést
jeleztek és a fullatag sötétben
hat órát üldögéltem a kocsárdi
váróteremben, nagycsütörtökön.
Testem törött volt és nehéz a lelkem,
mint ki sötétben titkos útnak indult,
végzetes földön csillagok szavára,
sors elől szökve, mégis szembe sorssal
s finom ideggel érzi messziről
nyomán lopódzó ellenségeit.
Az ablakon túl mozdonyok zörögtek,
a sűrű füst, mint roppant denevérszárny,
legyintett arcul. Tompa borzalom
fogott el, mély állati félelem.
Körülnéztem: szerettem volna néhány
szót váltani jó, meghitt emberekkel,
de nyirkos éj volt és hideg sötét volt,
Péter aludt, János aludt, Jakab
aludt, Máté aludt és mind aludtak...
Kövér csöppek indultak homlokomról
s végigcsurogtak gyűrött arcomon.